

ΑΠΕΝΑΝΤΙ

απέναντι, επίρρ. [<μτγν. ἀπέναντι], αντίκρυ: «μένω απέναντι»· ως άκλ. ουσ. στον πλ. **οι απέναντι**, αυτοί που στέκονται απέναντί μας ή αυτοί που μένουν στο απέναντι σπίτι: «τι θέλουν αυτοί οι απέναντι και μας κοιτάζουν έτσι; || οι απέναντι είναι μια πολλή ήσυχη οικογένεια»·

- από δω ίσαμ' απέναντι, λέγεται για πράγμα που έχει μεγάλος μήκος: «αγόρασε μια αυτοκινητάρα από δω ίσαμ' απέναντι». Συνήθως συνοδεύεται από χειρονομία, με την οποία ο ομιλητής είτε με το χέρι είτε με νεύμα του κεφαλιού του δείχνει πρώτα το σημείο που βρίσκεται και ύστερα δείχνει κάπου μακριά·

- πέρασα απέναντι, κινδύνεψα πολύ σοβαρά: «μέχρι να κατορθώσουν οι άλλοι να με βγάλουν απ' τα χέρια του, πέρασα απέναντι», δηλ. πέρασα στην άλλη ζωή. Το πέρασα ίσως αναφορά στο βαρκάρη του Αχέροντα που περνούσε με τη βάρκα του τις ψυχές στον Άδη. Συνών. *πήγα κι ήρθα*·

- σε πάει απέναντι, βλ. φρ. *σε περνάει απέναντι*·

- σε περνάει απέναντι, (για πρόσωπα ή πράγματα) σου δημιουργεί ιδιαίτερη ευχαρίστηση: «γνώρισε έναν πολύ καθώς πρέπει άνθρωπο, που σε περνάει απέναντι || πάρε να φας την τάδε σοκολάτα, γιατί σε περνάει απέναντι || το ούζο “Τσάνταλη” σε περνάει απέναντι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας